

O Popelce - Páter Konijáš

0 Popelce – pohádka se špatným koncem

Na statku v prostředku malinké vesnice
Žily dvě holčiny a stará babice.
Holčičku vlastní pařátkem hladí.
A druhým fackuje ten úlet z mládí.

BABICE:

Dost divnej koníček máš a to sice
Ručičky zanořit do popelnice
Špindíra špinavá mě přivede do hrobu
Vždyť jistě chytila z humusu chorobu.

Popelka:

Matičko milená nech si ty kecy.
Podívej našla jsem úžasný věci.
Půlrohlik, salám a nějaké knížky,
Čtvrt piva, botky a tři voříšky.

Sestra:

No tak má sestřičko nedělej neplechu
Zahod ten humáč i těch pár vořechů.
Já teď jdu na bál ulovit prince.
Ty si tu počkej na Ukrajince.

Babice:

Když si furt špindíro libuješ v prachu
Tak vylov z popela zrníčka hrachu.

Popelka:

Nó že už vypadly ty blbý krávy.
Aspoň si klidánko zahulím trávy
Vypravěč:

No a jak řekla, tak také činila
Netuše že skank z ní udělá debila.
A tak se v rauši po bytě potácí
Hlavu jak meloun či balón pátrací.

Popelka:

Teď vás mám vy čůzy obě dvě na háku
Na dýze nabalím pěkných pár šoustáků.
Z vořechu vytáhla džíny a křiváka.
No a už na dýze vesele huláká.

Vypravěč:

Stalo se než bys rty do piva omočil
Že snědý týpek hned se k ní přitočil
Prej když hned vykouří tři jeho kámoše
Tak jí dá šlehnout skvělého matroše.

Protože Popelka holoubky neměla
Nepozná kvalitní matroš od popela
Hulila, hulila a pak si šlehla
Rázem jak podřatá na zem si lehla.

Podivné hlasy, z dálky jak z tunelu
A pak se probrala v tureckém bordelu.
Macecha ni sestra, ta po ní nepláče
Na bále sbalili božího pracháče.

Konec je nejasný, ač je to k nevíře
Zřejmě si nabrnkli nějakýho Krejčíře.